

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/600/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113221406
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3113221406.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom Bratislava, Olejkárska 1, IČO: 00 492 736, zastúpeného JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom Advokátskej kancelárie, so sídlom Bratislava, Nám. A. Benku 9, P. O. BOX 75 proti odporcovi Z. P., trvale bytom J., J. G. XXXX/X, t.č. E. A., zastúpeného F. A. K. F. S. J., o zaplatenie 50,70 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 20. februára 2014, č.k. 17C/354/2013-28, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, t.j. vo výroku o náhrade trov konania, **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom vyhovel v celom rozsahu návrhu a priznal navrhovateľovi peňažné plnenie z titulu porušenia zmluvy o preprave zo strany odporcu a to vo výške 50,70 Eur. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 150 ods. 2 O.s.p. Navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd priznal čiastočnú náhradu účelne vynaložených trov konania, tak, aby boli primerané výške uplatnenej pohľadávky. Navrhovateľ v konaní zaplatil súdny poplatok za podaný návrh v sume 16,50 Eur. Takisto mu v konaní vznikli trovy právneho zastúpenia, ktoré pozostávajú z odmeny za dva úkony právnej služby a to príprava a prevzatie veci zo dňa 10.06.2013 a písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej - návrh na začatie konania zo dňa 10.06.2013. Za každý z týchto úkonov patrí právnomu zástupcovi navrhovateľa podľa § 10 ods.1, § 14 ods.1 písm. a/, c/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ďalej len "vyhláška", odmena vo výške 16,60 Eur. Ku každému z týchto úkonov mu patrí podľa § 16 ods. 3 vyhlášky aj režijný paušál - náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1/100 výpočtového základu pre príslušný rok, v ktorom bol úkon právnej služby poskytnutý. Výpočtový základ v roku 2013 bol vo výške 7,81 Eur. Právny zástupca navrhovateľa je platiteľom dane z pridanej hodnoty, a preto súd zvýšil priznanú odmenu a náhradu výdavkov podľa § 18 ods. 3 vyhlášky o 20 %. Celkovú výšku trov právneho zastúpenia súd určil v sume 58,58 Eur. Na rozhodovanie o trovách konania aplikoval okresný súd § 150 ods.2 O.s.p. Vzhľadom k tomu, že v konaní ide o drobný spor znížil priznanú náhradu trov konania na sumu zodpovedajúcu zaplatenému súdnemu poplatku a účelným trovám právneho zastúpenia, ktoré zodpovedajú ich 20 %, teda vo výške 11,72 Eur. Celková náhrada trov konania navrhovateľa tak predstavuje sumu 28,22 Eur, ktorá sa rovná približnej polovici uplatnenej pohľadávky. Ak by súd neznižil náhradu trov konania navrhovateľa, tieto trovy by prevyšovali samotnú pohľadávku o takmer polovicu. Súd pri tomto rozhodnutí vzal do úvahy skutočnosť, známou mu z jeho rozhodovacej činnosti, a to že navrhovateľ si hromadne uplatňuje svoje právo, ktorého sa v tomto konaní domáha prostredníctvom právneho zástupcu, ktorého návrhy na začatie konania sú takmer identické. Navrhovateľ je opakovane navrhovateľom v skutkovo veľmi podobných konaniach. Ide o pomerne vysoký počet týchto konaní vedených na Okresnom súde Trenčín. Z veľkej časti je odôvodnenie návrhu navyše úplne totožné. Preto okresný súd nepovažuje za spravodlivé, aby bola navrhovateľovi priznaná plná odmena za úkony právnych služieb v tomto konaní v rámci rozhodnutia o náhrade trov konania.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa, v časti náhrady trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ a žiadal rozsudok v napadnutej časti zmeniť a priznať náhradu trov konania v plnej výške a súčasne priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,61 Eur. Uviedol, že znížením náhrady trov v drobných sporoch je potrebné sa zaoberať vždy individuálne a samotné konštatovanie existencie drobného sporu a neprimeranosti trov k uplatnenej pohľadávke je nedostatočne odôvodnené rozhodnutie súdu upierajúce účastníkovi právo na spravodlivý proces.

Navrhovateľ poukázal tiež na dôvodovú správu k ustanoveniu § 150 ods. 2 O.s.p., podľa ktorej môže súd pristúpiť k zníženiu neprimeraných trov, ktoré sú voči pohľadávke v drobných veciach neprimerané. V týchto konaniach najmä trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Domnieval sa, že niekoľkonásobne vyššiu sumu je potrebné v zmysle logického výkladu dôvodovej správy k novele ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. chápať ako minimálne dvojnásobne vyššiu sumu ako samotná istina, čomu tak v predmetnej veci nie je. V danom prípade tomu tak nebolo a okresný súd sa vzájomným pomerom uplatnenej pohľadávky a výšky trov konania dokonca vôbec nezaoberal. Napadnuté rozhodnutie okresného súdu považoval navrhovateľ za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, z čoho nepochybne vyplýva záver, že súd svojím postupom odňal účastníkovi konania možnosť konať pred súdom. Mal za to, že v danom prípade mal o trovách konania rozhodnúť súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ktorý vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok konania a priznať navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi náhradu všetkých účelne uplatnených trov konania.

Krajský súd preskúmal napadnuté uznesenie v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu dôvodov odvolania a zistil, že je potrebné uznesenie okresného súdu v napadnutej časti o trovách konania potvrdiť, pretože je vo výroku vecne správne (ust. § 219 ods. 1 O.s.p.). Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 1 a ods. 2 O.s.p., podľa ktorých možno v tejto veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia krajský súd zistil, že okresný súd tu správne použil ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého môže súd trovy konania v drobných sporoch znížiť alebo nepriznať, ak sú neprimerané voči uplatnenej pohľadávke. Citované ustanovenie pripúšťa rozhodnúť podľa úvahy súdu a krajský súd sa stotožňuje s navrhovateľom, že riadne odôvodnené rozhodnutie musí vychádzať z tejto úvahy obsahovať. V napadnutom rozhodnutí sú uvedené východiská videné v skutočnosti, že pri právnom zastúpení navrhovateľa sa nejednalo o zložité úkony právnej služby, ale o opakujúce sa úkony so zmenou spravidla iba v osobe odporcu a výšky požadovaného plnenia. Tieto východiská zodpovedajú skutočnému stavu veci a nemožno sa stotožniť s navrhovateľom, že uplatnenie nároku z cestovania bez úhrady cestovného je z hľadiska právnej služby náročný a zložitý proces. Neprimeranosť trov k uplatnenej pohľadávke je tak potrebné vnímať nielen prostým porovnaním ich výšky, ale tiež hodnotením náročnosti poskytnutej právnej služby. Tiež nemožno prisvedčiť navrhovateľovi, že zníženie náhrady trov podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p. prichádza do úvahy pri výške trov najmenej dvojnásobnej oproti uplatnenej pohľadávke, i keď by sa to z dôvodovej správy mohlo skutočne podávať. Samotný zákonný text totiž umožňuje trovy nielen znížiť, ale dokonca i nepriznať, teda znížiť pod výšku uplatnenej pohľadávky. Aj trovy nižšie ako uplatnená pohľadávka tak umožňuje vyhodnotiť ako neprimerané a aplikovať na ich náhradu ust. § 150 ods. 2 O.s.p. Okresný súd použil predmetné ustanovenie v situácii, na ktorú dopadá a pri svojej úvahe o znížení náhrady trov sa riadil správnymi východiskami, ktoré vo svojom rozhodnutí aj uviedol. Záver okresného súdu o priznanej výške náhrady nevybočuje z medzí úvahy, ktorú možno v týchto prípadoch akceptovať.

Vzhľadom na uvedené neboli odvolacie námietky navrhovateľa naplnené, rozhodnutie okresného súdu bolo v napadnutej časti vecne správne a krajský súd ho preto potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.